

SYNOPSIS FOR «I BEGYNNELSEN», ET NYTT DRAMATISK VERK AV ROBIN A. ERIKSEN

I begynnelsen er det mørkt. Det må være mørkt i begynnelsen, for det er veldig rart hvis det først er lyst og så blir mørkt og så blir lyst igjen, derfor må det være mørkt i begynnelsen. I mørket, kanskje fordi det lyser fra usynlige UV-lamper, ser vi to partikler komme flyvende gjennom rommet – Patrik og Ella. Etter hvert får de øye på hverandre og når de oppdager at de er på kollisjonskurs blir de umiddelbart forelsket og planlegger fremtiden sammen. Kort tid etter oppdager de at de akkurat IKKE treffer hverandre, og uten mulighet til å endre skjebnen sin, blir de nødt til å sveve forbi hverandre og tilbake ut i hver sin evighet.

I neste øyeblikk starter heftig musikk og koret synger «Logos», et nytt verk for blandet kor og de instrumentene man får tak i – så lenge det er stort og voldsomt og minner om Carmina Burana. Mens sangen sakte fader bort trer en person (Thespis) ut fra koret, og begynner å fortelle om universets begynnelse, og hvordan alt var før det var noe. Mens han forteller oppstår lys og skygge og konkrete objekter i rommet. Thespis forteller om elementene og hvordan verden ble skapt med ild og is – en call and respons-dialog med koret. Et lydbilde hjelper publikum å fantasere om de utrolige begivenhetene. Imens fortellingen går, og blir mer og mer voldsom, kommer Naken Mann gående inn i rommet. Lyset treffer ham og han blir fascinert av det. Han blir fascinert av seg selv og av alle andre. Plutselig suser en partikkel forbi (jeg tror det er Ella) og han lar seg fascinere av det også.

Mens han står og ser på alt og alle, høres tunge fottrinn fra siden og inn kommer Kong Gylfe for å spørre ut høvdingene i Åsgård om verdens begynnelse. Naken Mann flykter når Gylfe nærmer seg, og de tre høvdingene bæres inn på hvert sitt høysete, den ene høyere enn den andre. Disse svarer Gylfe etter beste evne, men allerede her begynner det forvirring, for de tre er uenige om hvordan ting var. Vi får så se tre historier som prøver å utspille seg, men alle blir avbrutt av en høvding som mener forløpet var annerledes. Her blandes inn den arabiske myten om Oksen og Hesten, hopi-indianernes historie om Edderkoppbestemoren og den australske fortellingen om Punggrevlingforfaren. Når disse utspilles er det tydelig at det er skuespillere som prøver å ta på seg disse ulike rollene i form av masker og fysisk språk.

Etter en stund med forvirring setter koret i nok en kraftig Carmina Burana-akkord, denne gangen synger de kanskje «Fiat lux», og hele rommet fylles med lys. Mens lyset vokser kommer et flygel svevende, båret av fire ånder, og lander midt i rommet. Naken Mann ser dette og løper til pianoet, fylt av glede. Han setter seg ved det og spiller en nocturne som kun kan ha eksistert før verdens opprinnelse. Han blir avbrutt av voldsomme horn og trommer, og inn kommer et hærfølge ledet av babylonske Marduk, som har samlet alle for å slå ut Tiamat. Mens Marduk er midt i sin største krigsappell suser en partikkel forbi (denne gangen er det sikkert Patrik), og Marduk skvetter når den nesten treffer ham.

Videre får vi en hel sekvens med dyrefortellinger, hvor det hele starter a la Løvenes Konge, gjerne med et stort ensemblenummer med dans og bevegelse og gospelsang. Det er fargerikt og fengende, og det er med største selvfølge at vi ser hvordan dyrene var med på å forme verden.

Når dyrene plutselig forsvinner fra rommet ligger Naken Kvinne og sover alene i midten. Naken Mann kommer gående, naiv og nysgjerrig som før, men stopper ved synet av Naken Kvinne. Redd og nysgjerrig beveger han seg sakte bort til henne. Lukter. Stryker på henne. Det vekker tydeligvis noe i ham. Da suser en partikkel forbi, og mens Naken Mann er distraherert, våkner Naken Kvinne og ser på ham. De får øyekontakt i et øyeblikk før de smetter bort fra hverandre. Ingen ord, kanskje noen lyder. De ser på hverandre litt, så tar hun et skritt mot ham. Han blir redd og løper av, hun etter.

Vi får besøk av flere historier, kanskje presentert av høvdingene foran Kong Gylfe, eller av Thespis, men det hele leder opp til nok et besøk av hærfølget til Marduk, som nå har slått seg sammen med hærfølger fra andre historier. Mens de kommer inn på en side og finner kampgrunn, kommer Tiamat inn fra andre siden og egger opp til strid. Det hele blir mer og mer voldsomt, de krangler og skriker og hærene gjør Haka, før de eksploderer mot hverandre i sakte film, som om det var den ultimate krigen i Ringenes Herre: Atter en Konge.

Mens de to hærene stormer mot hverandre i sakte film kommer Naken Mann og Naken Kvinne inn, bærende på et barn. Naken mann setter seg ved flygelet og begynner å spille noe á la «Vater Unser» av Arvo Pärt, barnet synger. Da kommer Patrik og Ella susende inn fra hver side igjen, med kurs direkte mot hverandre. Vi ser hvordan partiklene først gleder seg og er lykkelige, og så hvordan det gradvis blir til frykt når de oppdager farten de beveger seg i og kollisjonskursen (alt dette såklart i sakte film). Akkurat som partiklene blir oppmerksom på den kommende kollisjonen, blir også hærene det, og fokuset flyttes plutselig fra krigen og over på de to. Mens Naken Mann spiller de siste tonene i verket gjør Patrik og Ella seg klare for impact, og i det de omfavner hverandre på avslaget får vi et kraftig lysblaff og... et stort smell? Stykket er i hvert fall ferdig.